

на ония блага, които той самъ, безъ усилията на миналитѣ и сегашни поколѣния, никога не би могълъ да създаде.

Толкова повече сме длъжни на ония отдѣлни хора, които надвили себе си, сж се издигнали до тамъ, да станатъ жертва за всички. Това сж тѣ — Героитѣ.

Цѣлото човѣчество има своитѣ герои — и всѣки народъ си има своитѣ. Колкото повече сж тѣ, толкова народътъ комуто принадлежатъ е по-великъ. Защото, само великитѣ, достойнитѣ за животъ народи, даватъ и сж давали герои.

Историята на единъ народъ е история на най-добритѣ му синове. Народътъ живѣе чрезъ тѣхъ. Тѣ сж неговитѣ свѣтилници въ невидѣлицата на бждашето. Подобно на мждреци, тѣ му сочатъ истинскитѣ пжтъ, въ който трѣбва да се върви, за да не изчезне. Угаснатъ ли тѣзи свѣтилници — нѣма вече пжтъ, нѣма вече цель — има безпжтица, разтлѣние и провала.

Измиратъ поколѣния, раждатъ се нови съ нови идеали, за да наследятъ старитѣ.

Но кжде ще се учатъ тѣ? Отъ кжде ще взематъ младитѣ огнь за да възпламенятъ своитѣ младенчески пориви? Ще влѣзатъ тѣ въ храмътъ на споменитѣ и ще търсятъ образи за своитѣ мечти, ще търсятъ героитѣ на миналото време и, въ дълбоката смисълъ на страданията имъ, ще намѣрятъ разковничето на живота.

Отъ единъ народъ всичко може да се отнеме, но не и историята му. Та какъ ще ни я отнематъ? Тя е написана съ кръвь, тази страшна, най-страшна въ Балканитѣ легенда; Отъ Чаталджа до Пелистеръ, отъ Солунъ до Исакча, изъ усойтѣ на Шаръ, Пиринъ, Кожухъ и надъ облацитѣ, по сипеитѣ на мъглявия Каймакъ-Чаланъ! . . . Та кой ли кжтъ не е огласянъ отъ мощниятъ гласъ на вѣржжения българинъ?

Дивна история на мжки и величие! Върволица отъ образи на герои-великани, достойни да се наредятъ въ редилицата на великитѣ българи: Ботевъ, Левски, Бенковски и Хаджи Димитъръ.

Авторътъ.